

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en ändring, som inte är en mindre ändring, av en produktspecifikation i enlighet med artikel 50.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(2021/C 392/06)

I enlighet med artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ ges rätt att göra invändningar inom tre månader från dagen för detta offentliggörande.

ANSÖKAN OM GODKÄNNANDE AV EN ÄNDRING AV PRODUKTSPECIFIKATIONEN FÖR GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER SOM INTE ÄR EN MINDRE ÄNDRING

Ansökan om godkännande av en ändring i enlighet med artikel 53.2 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012

”HEUMILCH”/”HAYMILK”/”LATTE FIENO”/”LAIT DE FOIN”/”LECHE DE HENO”

EU-nr: TSG-AT-1035-AM01 – 25 februari 2021

1. Ansökande grupp och berättigat intresse

Gruppens namn	ARGE Heumilch Österreich
Adress	Grabenweg 68 6020 Innsbruck ÖSTERREICH
Tfn	+43 512345245
E-post	office@heumilch.at

Förklaring om det berättigade intresset hos den grupp som ansöker om ändringen:

Ansökan om ändring lämnas in av den producentgrupp som ingav ansökan om registrering av ”Heumilch”.

Angivelsen av ursprungsbeteckningen ”Heumilch” på språken för länder med en tradition av framställning av ”Heumilch” utgör ett åtagande gentemot den traditionella produktionsmetoden och den garanterade traditionella specialiteten. Detta bidrar till att stärka den skyddade ursprungsbeteckningen, ”Heumilch”, vilket även gynnar den ansökande gruppen.

2. Medlemsstat eller tredjeland

Österrike

3. Rubrik i produktspecifikationen som berörs av ändringarna

- Produktens namn
 Produktbeskrivning

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

Produktionsmetod

Annat [specificera]

4. Typ av ändring(ar)

Ändring av produktspecifikationen för en registrerad GTS som inte kan anses som en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 fjärde stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.

5. Ändringar

Tillägg av den slovenska beteckningen för "Heumilch":

I punkt 3.1 Namn som ska registreras (i produktspecifikationen enligt mallen i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 668/2014, nu punkt 1, ("Namn som ska registreras") har den slovenska beteckningen för "Heumilch" lagts till:

"Heumilch" (de)/"Haymilk"(en)/"Latte fieno" (it)/"Lait de foin" (fr)/"Leche de heno" (es)/"Seneno mleko" (sl)

Motivering: Eftersom "Heumilch" produceras i Slovenien enligt den traditionella produktionsmetod som anges i produktspecifikationen bör även den slovenska beteckningen skyddas.

PRODUKTSPECIFIKATION FÖR EN GARANTERAD TRADITIONELL SPECIALITET

"Heumilch"/"Haymilk"/"Latte fieno"/"Lait de foin"/"Leche de heno"/"Seneno mleko"

EU-nr: TSG-AT-1035-AM01 – 25 februari 2021

Österrike

1. Namn

"Heumilch"/"Haymilk"/"Latte fieno"/"Lait de foin"/"Leche de heno"/"Seneno mleko"

2. Produkttyp

Klass 1.4. Andra produkter från djur (ägg, honung, diverse mjölkprodukter utom smör etc.)

3. Skäl till registreringen

3.1. Det rör sig om en produkt som

är resultatet av en viss produktions- eller bearbetningsmetod eller har en viss sammansättning som överensstämmer med traditionell praxis för produkten eller livsmedlet i fråga,

är framställd av råvaror och ingredienser som används traditionellt.

Hömjölkproduktion är den mest ursprungliga formen av mjölkproduktion. Mjölken kommer från djur som hålls vid traditionella hållbara mjölkproducerande gårdar. Den största skillnaden mellan vanlig mjölk och hömjölk och de traditionella dragen hos hömjölkproduktionen består i att, precis som i naturlig mjölkproduktion, utfodring inte sker med ensilage. Industrialiseringen och mekaniseringen av jordbruket har sedan 1960-talet i allt högre grad prioriterat produktion av ensilage (fermenterat foder) och därmed trängt undan höbaserat jordbruk. Dessutom innehåller direktiven ett förbud mot djur och foder som i enlighet med gällande lagstiftning ska märkas som genetiskt modifierade. Utfodringen följer årstiderna. Under grönfoderperioden ges djuren färskt gräs och blad liksom hö och foder som är tillåtet enligt punkt 4.2 och under vinterfoderperioden ges de hö och foder som är tillåtet enligt punkt 4.2.

3.2. Ange om benämningen

traditionellt har använts för att benämna den specifika produkten,

avser produktens traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

4. Beskrivning

- 4.1. *Beskrivning av den produkt som namnet i punkt 1 avser, inbegripet dess huvudsakliga fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper, som visar på produktens särskilda egenskaper (artikel 7.2 i denna förordning)*

Komjolk i enlighet med gällande lagstiftning.

- 4.2. *Beskrivning av den produktionsmetod som producenterna ska använda för att framställa den produkt som namnet i punkt 1 avser, inbegripet, om det är lämpligt, typ av råvaror och egenskaper hos de råvaror eller ingredienser som används samt den metod som används vid beredningen av produkten (artikel 7.2 i denna förordning)*

"Heumilch" produceras under traditionella produktionsförhållanden i enlighet med föreskrifterna för hömjölksproduktion (*Heumilchregulativ*). Produktionen kännetecknas av förbudet mot fermenterat foder, såsom ensilage, och förbudet mot djur och foder som enligt gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

Föreskrifter för hömjölksproduktion

Hömjolk är en form av komjolk från moderdjur vilken produceras av mjölkproducenter och vars innehåll ska uppfylla följande kriterier: Inga djur och inget foder får användas som enligt gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

Hela jordbruksföretaget måste skötas enligt reglerna för hömjölksproduktion.

- a) Ett jordbruksföretag kan dock vara uppdelat i klart definierade produktionsenheter som inte alla måste skötas enligt dessa regler. Det måste då handla om olika produktionssektorer som går att särskilja från varandra.
- b) Om inte alla enheter i jordbruksföretaget sköts i enlighet med reglerna för hömjölksproduktion enligt a), måste jordbrukaren hålla de djur som används för hömjölksproduktion skilda från djur som används i de andra enheterna, och dokumentera åtskillnaden på lämpligt sätt.

Tillåtet foder

- Utfodringen sker huvudsakligen med färskt gräs samt färska baljväxter och blad under grönperioden och med hö under vinterfoderperioden.
- Följande räknas och är tillåtet som kompletterande grovfoder: Grönfoderraps, grönmajs, foderråg, foderbetor och pelleterat foder av hö, lusern och majs, samt likvärdigt foder.
- Grovfodret måste stå för minst 75 % av torrsubstansen i fodret under ett år.
- Följande spannmål är tillåtet i marknadsanpassad form eller i blandningar med exempelvis kli och pellet osv.: vete, korn, havre, rågvete, råg och majs.
- Följande får också användas som foder: Bondbönor, foderärter, lupiner, oljehaltiga frukter samt extraherat skrå och extraherade foderkakor.

Förbjudet foder

- Utfodring får inte ske med ensilage, fuktigt hö eller hösilage.
- Utfodring får inte ske med biprodukter från bryggerier, brännerier och musterier eller andra biprodukter från livsmedelsindustrin som exempelvis våt drav eller vått foder i bitform, med undantag för torrt foder i bitform och melass som biprodukt från sockerframställning och torrt proteinfoder från restprodukter från spannmål.
- Utfodring av moderdjur får inte ske med blötlagt foder.
- Utfodring får inte ske med foder av animaliskt ursprung (mjölk, vassle, köttmjöl osv.), med undantag för mjölk och vassle till kalvar.
- Utfodring får inte ske med trädgårds- och fruktavfall, potatis eller urea.

Gödslingsbestämmelser

- Avloppsslam, produkter därav eller kompost från kommunala reningsanläggningar, med undantag för grön kompost, får inte spridas på mjölkleverantörernas jordbruksarealer.

- Minst tre veckor ska löpa mellan spridning av stallgödsel på mjölkleverantörers utnyttjade jordbruksareal och användning av densamma.

Användning av kemiska hjälpämnen

- Endast selektiv användning av kemiskt syntetiska växtskyddsmedel, enligt fackmässiga instruktioner från lantbrukskonsulenter samt punktbekämpning av mjölkleverantörers grönfoderareal är möjlig.
- Användning av godkända sprejer för bekämpning av flugor i stall för mjölkkor får endast ske i moderdjurens frånvaro.

Förbud gällande mjölkleverans

- Leverans av hömjölk får tidigast ske tio dagar efter kalvning.
- Vid intagning av kor som utfodrats med ensilage ska en väntetid på minst 14 dagar iakttas.
- Alpkor som normalt sett utfodras med ensilage ska ställas om till ensilagefri utfodring 14 dagar innan de drivs upp i bergen. Om så inte sker får mjölken endast användas som hömjölk efter 14 dagars bete i bergen (eget företag för hömjölkleverans). På alpbetena får ensilage varken produceras eller användas för utfodring.

Förbud mot genetiskt modifierade livsmedel och foder

- För att bibehålla den traditionella basen för hömjölk får inga djur eller foder användas som enligt gällande lagstiftning ska märkas som genetiskt modifierade.

Övriga föreskrifter:

- Ensilage får inte produceras eller lagras.
- Inga typer av rundbalar inslagna i film eller folie får produceras eller lagras på uppfödningföretaget.
- Fuktigt hö eller hösilage får inte produceras.

4.3. Beskrivning av de viktigaste faktorer som visar på produktens traditionella karaktär (artikel 7.2 i denna förordning)

Särskilda egenskaper

Hömjölk skiljer sig från vanlig komjölk genom dess speciella produktionsförhållanden i enlighet med punkt 4.2 i hömjölkföreskrifterna.

Vid undersökningar som utfördes vid förbundsinstitutionen Rotholz för alpin mejeriindustri (*Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft*) kunde Dr Ginzinger m.fl. 1995 respektive 2001 konstatera att 65 % av mjölkproverna från produktion med ensilageutfodring innehöll över 1 000 klostridiesporer per liter. Vid en undersökning av levererad mjölk vid en storskalig ostfabrik låg värdet på över 10 000 per liter för 52 % av proverna. Av de ensilagefria hömjölkproverna låg värdet för spår av klostridier per liter på under 200 för 85 % av proverna och på mellan 200 och 300 för 15 % av dem. Hömjölk innehåller på grund av den särskilda utfodringsmetoden en väsentligt lägre halt av spår av klostridier. Produktion av hårdost av råhömjölk leder därmed till färre allvarliga defekter vad gäller pipor och smak.

Inom ramen för forskningsprojektet "Einfluss der Silage auf die Milchqualität" (inverkan av ensilage på mjölk kvalitet) undersöktes smaken hos mjölk som producerats med eller utan ensilageutfodring (Ginzinger och Tschager, BAM Rotholz 1993). För 77 % av proverna av mjölk som producerats med höutfodring konstaterades ingen smakdefekt. För proverna av mjölk som producerats med ensilageutfodring (vanlig mjölk) uppgick andelen utan smakdefekt däremot endast till 29 %. Även för mjölkprover från tankbilar för mjölk konstaterades en betydande skillnad. För 94 % av proverna av ensilagefri hömjölk konstaterades ingen smakdefekt. För mjölk som producerats med hjälp av ensilageutfodring uppgick andelen utan smakdefekt däremot endast till 45 %.

I ett examensarbete vid Wiens universitet (Schreiner, Seiz och Ginzinger, 2011) kunde det påvisas att hömjölk, på grund av den grovfoder- och betesmarksbaserade utfodringen, uppvisade en ungefär dubbelt så hög halt av Omega 3-fettsyror och konjugerade linolsyror jämfört med vanlig mjölk.

Traditionella egenskaper

Produktionen av hömjölk och dess vidare förädling är lika gammal som hållningen av mjölkkor inom jordbruket (cirka 400-talet f. Kr.). Redan på medeltiden producerades i Alpernas utlöpare och i bergen i Tyrolen vid så kallade *Schwaighöfe* ost av hömjölk. Ordet *Schwaig* kommer från medelhögtyskan och betecknar en speciell form av bebyggelse och framför allt jordbruk i alpregionen. *Schwaighöfe* grundades ofta som permanent bebyggelse av jordägarna själva och tjänade som boskapsgårdar framför allt för mejerinäringen (i synnerhet osttillverkningen). Det går att påvisa att *Schwaighöfe* förekommit i Tyrolen och Salzburg sedan 1100-talet. I bergsområdena förknippades hömjölk ursprungligen med tillverkningen av hårdost från obehandlad mjölk. Redan år 1900 infördes föreskrifter (mjölkföreskrifter) om ensilagefri mjölk lämpad för tillverkning av hårdost. Ur dessa skapades 1950 i Österrike mjölkföreskrifterna för förbundsländerna Vorarlberg, Tyrolen och Salzburg. Dessa mjölkföreskrifter harmoniserades 1975 och utfärdades av *Milchwirtschaftsfond* (mejeriindustrifonden) som bestämmelser för mjölk som lämpar sig för hårdost (se *Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch* (bestämmelser om mottagning av mjölk som lämpar sig för hårdost), *Österreichische Milchwirtschaft* Heft 14, Beilage 6 Nr. 23c, 21 juli 1975). I syfte att ombesörja tillgången på råvaran hömjölk (även ensilagefri mjölk eller mjölk som lämpar sig för tillverkning av hårdost) för de ostfabriker som använder obehandlad mjölk utfärdade den tidigare myndigheten för mejerisektorn i Österrike fram till 1993 områdesvisa ensilageförbud för vissa produktionsområden. 1995 förlängdes de områdesvisa ensilageförbuden genom det särskilda direktivet från förbundsministeriet för jord- och skogsbruk, miljö samt vattenförvaltning om att främja ett miljövänligt, omfattande jordbruk som värnar den naturliga livsmiljön (*Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL* [Österrikes program för miljövänligt jordbruk]), *Maßnahme Silageverzicht* (åtgärd för avstående från ensilage).

Traditionellt har utfodring uppe i bergen alltid skett i enlighet med hömjölkskriterierna. Från Wildschönauer Holzalm i Tyrolen finns det till och med en del dokument respektive urkunder om osttillverkning uppe i bergen från 1544.

Sedan början av 1980-talet har en del hömjölkbönder som ett komplement brukat sina gårdar ur ett biologiskt/ ekologiskt perspektiv.
